

Příběh jedné vrtačky

Daniel Machula, 9.B

- *Vítejte zpět u novinového seriálu „Povídky elektrospotřebičů“. Dnes nám dovolila počíst si v jejím soukromí, životě – vrtačka.*
- **Dobry den.**
- *Tak než začneme - jen pár slov o vás. Jak vypadáte, aby měli čtenáři představu, co je vašim smyslem života, kolik vám je let?*
- **Jak už jste říkal, jsem vrtačka, takže mým povoláním je vrtat díry, šroubovat šroubky, brousit, ale i utahovat matice. Postavili mne roku 1987, když mě konstruovali, měla jsme elegantní design, ale teď se to po dlouhých letech změnilo. Teď už jsou lepší, hezčí vrtačky. Hlavním odstínem mého těla je vínově červená.**
- *Dobře, děkuji. A teď něco o začátku vaší kariéry - kde vás složili, kdo byl nebo je váš první majitel?*
- **Jako většinu věcí mě vyrobili v Číně, přesně ve městě Chuang-Chi. Odsud jsem letěla letadlem firmy MJN spolu s dalšími výrobky do Anglie. Tam mě postavili v obchodě hned do výlohy. Pozorovala jsem lidi, potenciální vlastníky, procházející kolem. Nikdo o mě neměl zájem.**
Trčela jsem tam týdny, měsíce, a když už už to vypadlo velmi bledě, najednou přišel do obchodu takový mladíček a koupil si mne.
- *Páni, to bylo celkem napínavé. Čím se živil váš nový majitel?*
- **Byl to automechanik amatér. Hned jak mě donesl domů, začal mě používat. Má první práce bylo utáhnout šrouby upevňující řadicí páku.**
- *To musela být veliká čest.*
- **Používal mě 4 roky na všelijaké domácí práce, nejčastěji na vylepšování svého auta a na výrobu ptačích budek, jejich prodejem se živila jeho přítelkyně, později žena, ale to už odbočuji. Potom mne uklidil na polici a dalších 12 let jsem tam zůstala ležet.**
- *Jaký byl důvod této dlouhé přestávky?*
- **Narodil se mu chlapeček, tak už na mě neměl čas, neboť byl na mateřské. Ale po 12 letech mě opět vyndal a začal mě používat jeho syn. Byly to pro mě těžké časy, protože mě klučina neuměl ovládat. Pořád jsem byla přehřátá, rychlosti mi začaly přeskakovat.**
Kvůli těmto handicapům se rozhodli mě donést po 3 letech do sběrného dvora.
- *A zde teď čekáte na rozebrání a použití vašich dílů na nové přístroje.*
- **Ano, ano. Doufám, že toho ze mě bude ještě hodně použito. Ale svého života nelituji, díky mně mohl můj vlastník a jeho syn postavit, vyrobit a opravit tolik věcí a doufám, že mí nástupci, vrtačky s akumulátory, budou mít stejné štěstí.**
- *Děkuji. Ještě než skončíme, máte nějakou radu pro naše čtenáře?*
- **Ano, něco bych chtěla do světa rozšířit. Tříd'te odpad, je to to nejjednodušší, co můžete pro ochranu přírody pro další generace udělat.**
- *Děkuji moc za rozhovor, na shledanou.*
- **Na shledanou.**